

Nr 340.

Av herrar **Åman** och **Wagnsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående reglering av vissa tjänste- och familjepensioner m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 283 den 9 maj 1947 har Kungl. Maj:t, med anledning av den förestående löne- och pensionsregleringen den 1 juli 1947 för flertalet befattningshavare i statens tjänst samt för vissa anställningshavare inom det kommunala undervisningsväsendet m. m., anhållit om riksdagens bemyndigande att, på sätt i propositionen angives, verkställa omreglering av vissa utgående tjänste- och familjepensioner, så att dessa i princip regleras till de belopp, som skulle utgå med tillämpning av de från den 1 juli 1947 gällande pensionsgrunderna.

Vid den ifrågasatta omregleringen skall enligt propositionen den lönegrad, efter vilken pension skall bestämmas, normalt fastställas med beaktande av det pensionsunderlag, som tillämpades för en befattningshavare vid avgång från tjänst. Från denna huvudregel föreslås emellertid vissa undantag bland annat i fråga om pensionerna till extra ordinarie tjänstemän. Med hänsyn förmodligen till den förändring, som inträder den 1 juli 1947 med avseende på extra ordinarie tjänstemäns löneklassplacering, har således föreslagits, att pensionerna till sådana tjänstemän skola omregleras efter de nya underlag, som komma att bli gällande efter den 1 juli 1947. Extra ordinarie befattningshavare hade före 1 juli 1947 en slutlön, som med en löneklass understeg slutlönen för motsvarande ordinarie befattningshavare. Efter 1 juli 1947 äro de ordinarie och extra ordinarie i lönehänseende jämställda. Befattningshavare, som erhålla pension såsom extra ordinarie, komma sålunda även i pensions hänseende att jämnställas med vederbörande ordinarie. Enligt propositionens förslag kommer sålunda även denna skillnad för äldre pensionärer att upphöra.

I propositionen har emellertid icke beaktats behovet av en likartad behandling vid omreglering av pensionerna till vissa grupper av kvinnliga befattningshavare. Enligt före den 1 juli 1939 gällande bestämmelse hade vissa kvinnliga befattningshavare inom civilförvaltningen icke rätt till uppflyttning i vederbörande lönegrads slutlöneklass. Samma förhållande är även intill den 1 juli 1947 rådande beträffande kvinnliga befattningshavare vid folk- och småskolor, högre kommunala skolor och skolor för bildbara sinnesslöa. Då denna diskriminering av kvinnliga befattningshavare i löne- och pensions hänseende sålunda helt bortfaller den 1 juli 1947, synes en

omreglering av dessa befattningshavargrupperns pensioner böra företagas även med hänsyn härtill, då eljest en flerårig uppenbar orättvisa kommer att konserveras. För de i tjänst varande medför reformen om oinskränkt rätt till att enligt gällande regler erhålla löneklassuppflyttning ett tillrättaläggande både i fråga om lönen och pensionen. Då för de redan pensionerade ett tillrättaläggande kan erhållas endast i pensionsfrågan, är det i hög grad angeläget, att en bestämmelse, som väckt höggradig berättigad indignation, icke skall erhålla ogynnsamma återverkningar på pensionerna, sedan man frångått tidigare ståndpunkt i lönefrågan.

Med återopande av vad vi sålunda anfört få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte uppdraga åt Kungl. Maj:t att vidtaga även en sådan omreglering av pensionerna till kvinnliga befattningshavare, att dessa beräknas som om rätt till uppflyttning i vederbörande lönegrads högsta löneklass föreläggat.

Stockholm den 2 juni 1947.

Valter Åman.

Ruben Wagnsson.
